

GEORGE
SAUNDERS

PHIL'in
DEHŞET
VERİCİ
kısa
SALTANATI

Delij

Küçük ülke olmak bir şeydir, ama İç Horner ülkesi o kadar küçüktü ki aynı anda yalnızca tek bir İç Hornerlı içine sığabiliyordu ve diğer altı İç Hornerlının, ülkelerinde yaşamak için İç Horner'ı çepeçevre kuşatan Dış Horner'da süklüm püklüm sıralarını beklemeleri gerekiyordu.

Kısa Dönemli İkamet Bölgesine doluşmuş mahcup İç Hornerlıları her gördüklerinde Dış Hornerlılar bir parça tiksinti duyuyorlardı ve milliyetçilik damarları iyice kabarıyordu. İç Hornerlılar sefil, mızımız ve haristiler; yani Dış Hornerlıların tam tersi. Dış Hornerlılar senelerdir muazzam bir cömertlikle İç Hornerlıların Kısa Dönemli İkamet Bölgesine taşmalarına izin veriyordu. Gerçi, İç Hornerlılar bu iyiliği takdir ettiklerinden değil. Hayır, minnetle ağlamayı artık bırakmışlardı, yalnızca birbirlerine iyice sokularak dikiliyor ve öfkeli gözlerle Dış Hornerlılara bakıyorlardı. Bol bol yerleri olduğundan Dış Hornerlıların dip dibe durmalarına gerek yoktu; aslında sık sık, geniş ve ferah Dış Horner Kahvehanesinde bacaklarını masaların arasındaki boşluklara uzatmış, kahve içerken görülebiliyorlardı ve İç Hornerlılar merak ediyordu: Tanrım, bu pislikler o engin, sınırsız ülkeden kullanmadıkları birkaç yüz metrekaresi bize veremezler mi?

Buna karşın Dış Hornerlılar, evet, kabul, ülkemiz geniş, diye düşünüyorlardı, ama sonsuz da değil, yani eninde sonunda bir gün bizim de yerimiz kalmayabilir. Dahası, sevgili ülkelerinin

birazını İç Horner'a verirlerse ve sonra başka küçük dandik ülkeler de gelip Dış Horner'dan toprak talep etmeye başlamaz mıydı? Acayip rahat ve süper vakur yaşamalarını sağlayan ve gerçekten geniş bir alan gerektiren Dış Horner yaşam tarzına ne olacaktı? Eh, Dış Hornerlıları bencil olarak görüyorlarsa İç Hornerlılar kendilerini köprüden atabilirlerdi, orada beşe dikilmelerine izin veren kişilere bencil demek için gerçekten küstah olmak gerekirdi.

Bu durum, karşılıklı dik bakışmalarla, usulca mırıldanılan kaba yorumlarla ve zaman zaman sınırın ötesine fısıldanan öfkeli sözcüklerle senelerce sürdü.

Sonra bir gün İç Horner daha da küçüldü. Hiç işaret vermeden oldu bu; birbirine sürten taşların sesi duyuldu ve sonrasında artık o andan itibaren yurtiçinde bulunan İç Hornerlı Elmer'in dörtte üçü artık İç Horner'da değildi. Yani, canı sıkıncan toprak eşelemekte kullandığı küreğe benzeyen sekizgen uzantısı dışındaki tüm kısımları artık Dış Horner'da duruyordu.

Dış Horner Sınır Muhafızı olarak devriye gezmekte olan Leon tam o anda Elmer'in dörtte üçünün Dış Horner'da olduğunu fark etti ve İşgale Uğradık anlamına gelen tiz düdüğü çaldı.

Dış Horner Milisleri (Freeda, Melvin ve Larry) koşarak geldiler ve Kısa Dönemli İkamet Bölgesinin sınırlarını oluşturan yeşil ipin ötesine dik dik bakmaya başladılar.

"Ne yapmaya çalışıyorsunuz siz?" dedi Larry. "O herifin bir kısmının bizim ülkemizde işi ne?"

"Ülkemiz küçüldü," dedi Elmer, küreğe benzeyen sekizgen uzantısıyla toprağı eşeleyerek.

"Of, hadi ama," dedi Freeda. "Buna inanmamızı mı bekliyorsunuz? Nedense bizim ülkemiz hiç küçülmüyor."

“Doğru düzgün ülkeler küçülmez,” dedi Melvin. “Ya aynı kahlılar ya da genişlerler.”

“Bana inanmıyorsanız kendiniz bakın,” dedi Elmer.

Dış Horner Milisleri (Freeda, Melvin ve Larry) İç Horner sınırını oluşturan kırmızı ipin üzerinden eğilerek İç Horner’ın merkezine baktılar ve gerçekten de İç Horner’ın küçülmüş olduğunu gördüler.

“Tuhaf,” dedi Melvin.

“İğrenç,” dedi Larry.

“Şimdi ne yapacağız?” dedi Freeda.

“İşgalcileri defedelim derim,” dedi Larry.

“Kulağa oldukça iyi geliyor,” dedi Melvin. “Bunu nasıl yapacağız?”

“Biz yalnızca, eh, bilirsin işte, onları defedeceğiz,” dedi Larry. “İzle. Böyle bir şey.”

Larry, Elmer’ı defetti. Yani, Elmer’ın Dış Horner’da bulunan kısmını İç Horner’a itti. Ama İç Horner artık Elmer’ın tamamını barındıramayacak kadar küçük olduğundan, Elmer’ın Dış Horner’da bulunan kısmı İç Horner’dan defedilirken, Elmer’ın bir başka kısmı İç Horner’dan fırladı ve Dış Horner’ı kasıtsızca yeniden işgal etti.

“Ne kadar da kavgacı ve inatçı tipler,” dedi Melvin. “Haklarını vermek lazım.”

“Sinsi,” dedi Larry. “Oldukları şey bu işte.”

“Asıl yapman gereken,” dedi biri otoriter bir şekilde, Kahvehanenin oradan, “onları vergilendirmek.”

Bu Phil’di, azıcık huysuz, kimsenin ciddiye almadığı orta yaşlı bir Dış Hornerlı. Seneler önce Phil, sınırın ardında gördüğü Carol adlı, büyük ölçüde dikey, sola eğimli bir İç Hornerlı’ya âşık olmuştu. Onun parlak siyah iplikçikleri ve dalgalanan saydam zarları, açıktaki belkemiğinin narin kıvrımı, tüylü eldivenimsi

uzantısıyla rulmanlarından birini mahcup mahcup kaşması Phil'i büyülemişti ve sırf onun dikkatini çekmek için daha erkekçe ve çekici görünmek amacıyla merkezi mesanesini şişirip söndürerek İç Horner'in çevresinde saatlerce dolanmıştı. Ama hayır. Carol, üzerine mavi bir benek yapıştırılmış dev bir kemer tokasına benzeyen –hem de bir ton balığı konservesine zımbalanmış ve üzerine mavi bir benek yapıştırılmış dev bir kemer tokası– İç Hornerli Cal'e âşıktı.

Düğün günü, Phil'in hayatının en kötü günüydü.

İç Hornerlular düğün yaparken, yani birbirlerine her zamankinden de fazla sokulup ülkelerinin imrenilesi sıkışıklığı hakkında duygusal şarkılar söylerken, Phil alt katmanlarından makine yağı sızdırarak keder içinde sınırın berisinde dikilmişti.

Seneler içinde, Carol'ın Cal'ın kemer tokasını ovmasını, oyuncu Cal'ın ton balığı konserve kutusunun kapağını açıp kapatmasını izlerken Phil'in huysuzluğu arttı. Carol ile Cal'ın oğlu küçük Andy doğduğunda Phil'in huysuzluğu zirve yaptı. Carol daha sağduyulu, daha zevkli biri olsa, Küçük Andy'nin kendi oğlu olabileceğini düşünmeden edemiyordu. Gerçi, Küçük Andy onun oğlu olsa, kuşkusuz daha yakışıklı ve daha zeki olurdu ve Küçük Andy gibi salakça İç Hornervari bir ismi olmazdı.

“Onları vergilendirin,” dedi Phil yine. “Sevgili ülkemizde kaldıkları her gün için ücret alın onlardan.”

“Vay canına, harika bir fikir,” dedi Larry. “Ne kadar alalım?”

“Ne kadar paraları var?” dedi Phil.

“Ne kadar paranız var?” diye sordu Larry, İç Hornerlılara.

Elmer küreğe benzeyen sekizgen uzantısıyla, İç Horner'in kuzeybatısını tamamen kaplayan para kutusunu açtı.

“Dört smoloka,” dedi.

“O zaman dört smoloka vergi kesin,” dedi Phil.

“Ama o zaman hiç paramız kalmaz,” dedi Cal.

“Dört smoloka vergi kesin,” dedi Phil. “Bize dört smoloka vergi öderlerse günün geri kalanı boyunca Kısa Dönemli İkamet Bölgesinde kalabilirler. Bu şekilde yapacaksınız. Adil olan da bu.”

“Oldukça akıllı bir adam,” dedi Larry.

“Evet, kimin aklına gelirdi?” dedi Melvin.

Hayatının aşkı tarafından reddedilmeye ek olarak, Phil’in bir sorunu daha vardı ve o da beynini, üzerinde durduğu devasa kızaklı rafa tutturarak vidanın zaman zaman çıkması ve beyninin hızla raftan kayıp yere düşmesiydi. Şimdi de bu oldu. Phil’in beyni kaydı, yere düştü, raftan kurtuldu ve bir hendeğe yuvarlandı.

“Son günlerde ben asıl ne üzerine düşünüyordum, biliyor musunuz?” diye bağırdı aniden gürleşen bir sesle. “Ben, güzel ülkemiz hakkında düşünüyordum! Bu güzel ülkeyi bize kim verdi? Yüce Tanrı, bu güzelim engin diyarları, harika varlıklar olduğumuz için verdi bize! Biz büyük, enerji dolu, cömert bir milletiz ve bütün efsanelerimiz de bunu anlatıyor! O efsaneler, sahip oldukları her şeyi başkalarına dağıtan büyük, enerjik kahramanlarla dolu! Bir Milli Erdemimiz varsa, o da cömert olmamızdır ve bir Milli Kusurumuz varsa, o da *aşırı* cömert olmamızdır! Bu küçük pislikler böylesine berbat, böylesine küçük bir ülkede yaşıyorsa, bu bizim hatamız mı? Hiç sanmıyorum! Yüce Tanrı onlara böylesine berbat ve küçük bir ülke vermişse, mutlaka bir sebebi vardır! Yüce Tanrı’yı sorgulamak, neden onlara böylesine berbat ve küçük bir ülke verdiğini sormak bana düşmez! Bana düşen yalnızca Yüce Tanrı’nın bize verdiği bu büyük, bereketli ülkeyi korumak ve onun keyfini çıkarmaktır!”

Aniden diğer Dış Hornerlılar, Phil’i o kadar da büyük bir *hiç* gibi görmemeye başladı. Ne tür bir *hiç* bu kadar şevkli olabilirdi ve bunca kafa karıştırıcı cümleyi böylesine kendinden emin şekilde söyleyebilirdi ve ne kadar harika, cömert ve anlaşılabilir olmaları konusunda nasıl bu kadar haklı olabilirdi?

“Vay canına,” dedi Freeda.

“Açık seçik söyledi işte,” dedi Melvin.

“Tanrıya şükürler olsun sonunda biri söyledi,” dedi Larry.

“Siz, İç Hornerlılara gelince!” diye bağırdı Phil. “Lütfen beni iyi dinleyin: Bizim efsanevi cömertliğimizin sınırlarını sınıyorsunuz! Sırf varlığınıza, bizimkinin tam tersi olan varlığınıza sınıyorsunuz o sınırları. Dostlarım, şu zavallılara bir bakın! Eğer bizim kadar iyilerse, neden bizden çok daha kötü görünüyorlar? Nasıl göründüklerine bir bakın! Bizim gibi yiğit, asil ve devasa görünüyorlar mı? Yoksa acınası, zayıf ve cılız mı görünüyorlar?”

Gerçek şuydu ki, Kısa Dönemli İkamet Bölgesinde mahcup mahcup dip dibe dikilerek ve zaman geçirmek için birbirlerine karmaşık matematiksel ispatlar fısıldayarak geçen seneler, İç Hornerlıları ufak tefek ve cılız kılmıştı. Buna karşın gezinecek engin bir ülkesi olan ve matematiksel ispatlardan hiç anlamayan Dış Hornerlılar iriyarı ve kuvvetliydi.

“Hem de ne cılız,” dedi Melvin.

“Bunu daha önce hiç fark etmemiştim,” dedi Sınır Muhafızı Leon.

“Vergiyi tahsil edin!” diye bağırdı Phil ve Freeda sınırın üzerinden uzanıp İç Hornerlıların para kutusunu kaptı.

Larry ve Melvin hendeğe koşular, Phil’in beynini aldılar ve büyük kızaklı rafına geri taktılar.

“Teşekkür ederim, dostlarım,” dedi, sesinin gürlüğü aniden azalan Phil. “Ünlü Dış Hornerlı cömertliğimizin ne harika örneklerisiniz siz.”

Larry, Melvin’e gizlice gurur dolu bir bakış fırlattı; Melvin de Larry’ye gizlice gurur dolu bir bakış fırlattı ve içinde gerçekten de dört smoloka olduğundan emin olmak için para kutusunun içindekileri saymakta olan Freeda, Phil ünlü Dış Horner cömertliği-

nin harika bir örneği olarak onu saymadığı için birazcık bozuldu ve bir daha Phil'in beyni rafından kaydığında onu yerine takan kişinin kendisi olacağına karar verdi.

Ertesi sabah Phil ve Dış Horner Milisleri (Freeda, Melvin ve Larry) şafaktan önce sınıra geldiler ve dikilip İç Hornerluların ayakta uyumasını seyrettiler.

“Uyu, uyu, uyu,” dedi Phil. “Amma tembeller, değil mi?”

“Buna karşın biz,” dedi Larry, “şafak sökmeden kalktık ve şevkle çalışmaktayız.”

“Haklısın, Larry,” dedi Phil. “İyi bir gözlem.”

“Vergi toplama işimizi şevkle yapıyoruz,” dedi Melvin.

“Harika, Melvin,” dedi Phil. “Gerçekten de şevkli bir halkız.”

“Milletimizin güvenliğini korumak için şevkle vergi topluyoruz,” dedi Freeda.

“Bakın ne diyeceğim,” dedi Phil. “Sizinle biraz zaman geçirdikten sonra, en önemli Milli Erdemimizin ‘Cömertlik’ değil ‘Olağanüstü Zekâ’ olduğunu düşünmeye başladım.”

Larry, Melvin ve Freeda gülümsediler.

“Ee, ne diyorsunuz, biraz vergi toplayalım mı?” dedi Phil ve Leon’u dirsekledi. Leon, Sınır Muhafızı sırtığını kullanarak en yakındaki İç Hornerlı olan Wanda’yı termal havalandırma teçhizatından sertçe dürtüklede.

İç Hornerlular uyandı ve her sabah olduğu gibi bir anlığına gerinmeyi düşündüler, ama sonra hepsi aynı anda gerinirse birinin Kısa Dönemli İkamet Bölgesinden dışarı devrileceğini ve teknik olarak Dış Horner’ı işgal etmiş olacağını hatırladılar.

Bu yüzden, aralarında en büyük olandan başlayarak yaş sırasına göre teker teker gerinmeye başladılar.

“Vergi ödeme zamanı, uyuşuklar,” dedi Phil. “Aptal aptal gerinmeyi bırakın da beni dinleyin. Kahrolası vergilerinizi ödemekte geç kaldınız.”

“Ama hiç paramız yok ki!” dedi Elmer. “Olmadığını biliyorsunuz. Dün hepsini aldınız.”

“Ah, şunlara bakar mısınız,” dedi Phil. “Ne sandınız? Son-suza dek bizim sevgili ülkemizde bedava yaşayabileceğinizi mi? Bizim ne yaptığımızı biliyor musunuz? Kendi ülkemizde? Biz çalışıyoruz. Biz zamanın para olduğuna inanırız. Bu yüzden, bizim ülkemizde, zaman geçtikçe şevkle çalışırız ve bu ne üretir, biliyor musunuz? Tahmin edin. Servet. Para. Smoloka! Bir de kendinize bakın! Bize borçlu olduğunuzu bile bile siz ne yaptınız? Bütün gece bebek gibi uyudunuz! Muhtemelen bizi daha da fazla dolandırmayı düşlediniz! Halinize bakın, tek smolokanız kalmamış ve bize ödemeniz gereken günlük verginizi ödemiyorsunuz. Başka neleriniz var? Larry, milli kaynaklarının envanterini çıkar.”

Larry boş boş Phil’e baktı.

“Eşyalarını say,” dedi Phil.

“Ha,” dedi Larry ve İç Horner’ın milli kaynaklarının envanterini çıkarmak amacıyla İç Horner’ın enini ve boyunu ölçtü ve envanter çalışmasının sonuçlarını bir kâğıt parçasına dikkatle kaydettikten sonra kâğıdı Phil’e uzattı.

“Tamam, bakalım,” dedi Phil. “Bir adet çok küçük elma ağacı. Bir adet hemen hemen kurumuş dere. Yaklaşık olarak sıfır nokta sıfır sekiz metre küp çatlamış kuru toprak. Mükemmel, Larry, mükemmel bir envanter. Şimdi, milli kaynaklarının toplam değerini hesaplayalım. Freeda, ne diyorsun? Dört eder mi, sence? Bütün bu döküntüler tam olarak dört smoloka eder mi?”

Çalışma benzeyen yalnız bir dul olan Freeda bu buyurgan, parlak, bağırğan Phil’den hoşlanmaya başlamıştı ve ağaca, dereye ve toprağa bakmadan, kendinden geçmiş bir ifade ile başını salladı.